

[Kaj Hansen.]

ningen. Men hvorfor ville man ikke det? Man kunne udmærket i en lov om ejerlejligheder have skrevet: og desforuden skal paragraf dit og paragraf dat i lejeloven overholdes.

Jeg kan godt se, hvorfor man ikke ville det. Nej, for nu skulle partierne bindes sådan sammen, at man ikke kunne få lejlighed til at tage særskilt stilling til den ene og til den anden lov, og nu skulle sådan nogle som f.eks. kommunisterne ikke have lejlighed til at tage særskilt stilling til lejernes forhold. Nej, nu skulle det kædes sammen, sådan at man ikke kan tage stilling uden også at tage stilling til, at man går ind for udstykning af ejerlejligheder. Hvad er sådan noget? Det har i virkeligheden ikke noget med saglig forsvarligt lovgivningsarbejde at gøre. Det er nogle partipolitiske tricks, som her er blevet anvendt i denne lovgivning.

Det ene af de lovforslag, som vi nu behandler, nr. 52 om ændring af lov om ejerlejligheder, føjer sig smukt ind i rækken af de forslag, der er til gavn for de velbjærgede og til skade for dem, der kun har til dagen og vejen. Nu ringer klokkerne sødt i ørerne på ejendomsbesidderne og boligspekulanterne, som vil bruge denne lovgivning til at indkassere milliardgevinster. Det er dokumenteret, at den gennemsnitlige minimumsfortjeneste ved salg af en ejerlejlighed er 100.000 kr. Det drejer sig i første omgang om ejendomme med tilsammen 200.000 lejligheder, som efter loven kan udstykkes og sælges. Det er et beløb på 20 mia kr., som kan hentes ud af disse ejendomme ved ren og skær spekulation, og uden at der ligger én eneste kroners produktivt arbejde bagved. Det kan selvfølgelig ikke gøres på én gang, men lejlighederne vil nøjagtig blive solgt i takt med den udflytning, der sker fra ejendommene, og det skal nok på årsbasis blive et beløb omkring 1 mia kr. Hertil kommer, at de 200.000 lejligheder ikke er maksimum for, hvad der kan udstykkes, for hertil kommer ejendomme, som skal moderniseres for at opfylde kravene. I mange tilfælde bliver det fupmoderniseringer for at komme med i kapløbet om de store profiler.

Det er sagt så tit, men det skal alligevel gentages her: der bliver ikke én eneste lejlighed mere, fordi ejendomme opdeles i

ejerlejligheder. Udbuddet af lejligheder bliver det samme, men i takt med salget af ejerlejligheder bliver der et tilsvarende mindre antal til leje, og det vil efterhånden blive svært, for ikke at sige umuligt, at leje en lejlighed i private udlejningsejendomme.

At man nu vil pumpe milliarder af kroner ud i omsætningen, som der ingen produktion er bag ved, siger for øvrigt også en hel del om den økonomiske politik, som regeringen og forligspartierne fører. Det er jo i virkeligheden benzin på inflationsbålet, og det sker samtidig med, at der skal spares og der skal skæres ned på andre områder, hvor der dog bliver lavet produktivt arbejde for pengene.

Den lovgivning, der her foreslås, er i den grad fyldt med urimeligheder og sociale skævheder, som jeg ikke kan komme ind på i alle enkeltheder. Jeg skal derfor nøjes med at tage nogle af de groveste ting op.

Til dette lovforslag er knyttet bestemmelser, hvorefter en ejendom ikke kan udstykkes i ejerlejligheder, før lejerne har fået tilbud om at overtage ejendommen på andelsbasis. De betingelser, der kræves opfyldt, er, set fra et lejersynspunkt, såvel urimelige som diskriminerende. Hvis lejerne vil købe ejendommen, så skal den vurderes af kreditinstitutionerne, og det skal være prisen i handel ogandel som udlejningsejendom. Men det betyder jo i praksis et tillæg til den 15. alm. ejendomsvurdering på 50 eller 60 pct. eller mere. Så skulle man synes, at det nu var i orden, nu var den vurderet og ført helt up to date med pris i handel ogandel, men det er ikke i orden. Nej, ejeren skal have en overpris, og til denne vurderingssum har han så ret til at lægge yderligere 25 pct.

Det er det, jeg kalder diskriminerende over for lejere, der vil købe en ejendom, og det kan kun være for at vanskeliggøre det for lejerne at overtage ejendommen. Det er i virkeligheden noget af det skrappeste, vi nogen sinde har set i en lovgivning, at det skal være tilladt at tage 25 pct. mere for en vare, end den er værd i handel ogandel. Det er for mig næsten — men også kun næsten — ufatteligt, at socialdemokratiet kan lægge navn til denne statsautoriserede profit, som der her er tale om.

Det, der er aldeles urimeligt, er de korte frister, lejerne har til at gennemføre en over-